

பனியினின்று குளிரினின்று
இந்த வருடத்தின் மூதல் சிரிப்பு

இயற்கையின் சிரிப்பில்
துளிர் ப்பது மரம் மட்டுந்தானா..!
மலர் வது மலர் மட்டுந்தானா..!
மனிதர்களுந்தான்..!

நகரமே சிரித்தது
யரே மனியின் அந்த நகரமே சிரித்தது
சிரித்துக் களித்தது
இயற்கையும் சிரிக்க மனிதரும் சிரிக்க
மலராய்த் தெரிந்தது

கூட்டைப் பாவாடகைளும்
கட்டை ரீ சரேட்டைகளும்
தலை காட்டா விட்டாலும்
சிட்டைக் குருவிகளாய் இளசுகள்
உதட்டோடு உதடரசி
மடக்கோடு மடக்கரசி
கொஞ்சலும் கொஞ்சலுமாய்...

வட்ட மசேகைகளைச் சூற்றி
வட்ட மிட்ட கதிரகைகளில்
பரிசுகளும் சிறிசுகளும்
கண்பார்த்துக் கதை பசேசி
மெல்லுதட்டில் தமையெறந்து
ஐஸ் சுவைத்து...
கைகோர்த்து நடக்கையிலும்
காதலுடன் இடையெழிவி
உடல் உரசி
மனம் சிலிரக்க மலர் பரிமாறி...

இயற்கையோடு இயற்கையாக
சிரித்து... சிலிர்த்து...
ஊரே களித்திருக்கையில்
இந் நகரில் வாழும் இருபது தமிழரில்
ஒருவரையும் காணாமே..!

வன்னியும் வாகரையும்
மனத்திரையில் ஓட
எங்கயேும்
பிறச்சரேயாவிலும் ரெஸ்ரோறண்டிலும்
கனவுகளைக் கழுவிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ..?

□□□□□□ □□□□□□ □□□□ ...?

Written by சந் திரவதனா

Friday, 03 July 2009 16:44 - Last Updated Wednesday, 15 July 2009 08:07

□□□□□□□□□□

3.4.1999